

OUTDOOROVÝ ČASOPIS S UNIKÁTNÍ DISTRIBUCÍ – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 430 OUTDOOROVÝCH CENTRECH
KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ

6 2007 DOBRODRUH ZDARMA

Ročník XI.

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

PO ORINOKU

„Ten hágl dejte tamhle a ty si sedni sem.“ Všichni bez odporu posloucháme příkazy. Trup malé Cessny se na vzletové dráze rozdrnčel. Pro silné vibrace a pudovou obavu o všechny ty mihotající se součásti letadla ani nefotím. Po odlepení se od země lomoz z nejhrošího přestává. Konečně začíná naše cesta po jednom z dvaceti čtyř venezuelských států s výmluvným jménem Amazonas.

Původně to měla být náročná expedice, která prověří svaly, ducha i teoretickou přípravu dvoučlenného týmu. Místo toho byla prověřena naše trpělivost při ne moc úspěšném slézání útesů bolívarské socialistické byrokracie.

S průvodcem vynuceným legislativou státu Amazonas teď sedíme v malém letadélku pro čtyři lidi a necelé dva metráky nákladu. Pilot má před sebou dva profi GPS navigátory. Oba vypnuté. Nasadil si silné brýle a, cioníc si rukou, mžourá proti rannímu slunci. Už to vidím i já. Hledá si cestu okolo stěny stolové hory. Úžasné divadlo.

San Juan de Manapiare je větší vesnice u řeky Manapiare. Sem jsme přesunuli start plánu B. Plán A nevyšel. Nedostali jsme povolení k cestě k pramenům Orinoka. Na úplatek, kterým se zde řeší vše, nemáme dostatečné fondy. Stovky vojáku národní gardy, střežící nový zákaz těžby zlata ve Venezuele a potlačující aktivity kolumbijských geril, byl ale tím nejpádějším argumentem a překážkou úvah o ilegálním průniku.

Podle plánu B sjedeme Manapiare. Tato malá říčka se vlévá do Ventuari a ta se v deltě tří set ostrovů vlévá u ná-

rodního parku Yapacana do Orinoka. Tam se sjedeme s dvanáctimetrovým plechovým bongem a se silou čtyřiceti koní se vydáme proti proudu orinokových vod. Kam? To se uvidí. Poté pojedeme, zase s nafukovacím člunem, zpět až do hlavního města Puerta Ayacucho. Náš člen jménem Orinoco od firmy Gumotex letěl i s motorem o dva dny dřív. Jinak bychom se do letadla nevešli. Humberto – náš indiánský průvodce – ho našel v jednom domku na hlavní ulici. Otevřít nám přišla na místní poměry moc krásná, ani ne dvacetiletá indiánka. „Viš co, Humberto? Sežeň přes vysílačku kontakt na toho chlapíka, co má mít náš benzin. Já zatím dostanu tyhle věci do přístavu.“ Než jsem to dořekl, projížděla kolem nákladní doávka. Jediná ve vesnici. Na mávnutí zastavili. Cestou jsem přemýšlel, jak se sem asi dostala. Jediná doprava do vsi je po řece. Kdysi sem přijela nějaká expedice po zemi. V padesátileté historii této komunity to byla velká sláva, ale cestu už dávno obsadil prales. Veškerou dopravu tu v době dešťů obstarává řeka. Ale teď, na konci léta, je uzavřena ve vysokých hliněných březích.

► Pokračování na str. 2 a 3

NA ALTAJSKOU „TEKELJU BAŽY“

Letošní outdoorová sezóna přinesla hned dvě akce, které plnily stránky celostátních médií. První z nich byl výstup pražského primátora Pavla Béma na nejvyšší horu světa, druhou pak organizace expedice Altaj-Cimman, která si dala za cíl vystoupit na dosud oficiálně nepojmenovanou altajskou třítisícovku a pojmenovat ji podle fiktivního českého velkána. Záměr bohatě finančně zabezpečené a početné expedice (22 členů, přilet helikoptéry, celostátní sbírka – to vše v podstatě na turistickou třítisícovku) našel své zastánce i odpůrce. Ti ji vytýkali především „kulturní kolonialismus“, neb dle dnes již vesměs uznávaných horolezeckých etických norem by pojmenování hor mělo vycházet z tradic místních etnik, a ještě lépe – mělo by se nechat přímo na nich.

Do Altaje dokonce s touto myšlenkou vyrazila malá čtyřčlenná turistická expedice, aby předběhla cimmanovskou výpravu, vystoupila na inkriminovaný vrchol (3610 m n.m. v hlavním altajském hřebeni) a právem provolce zažádala o jeho pojmenování v kontextu místního názvosloví. A byla úspěšná, všichni čtyři její členové vystoupili na vrchol již 9. července, zatímco třem členům cimmanovské expedice se to podařilo až 10. srpna.

Zmíněnou malou expedici zorganizoval a finančně podpořil Jiří Fidrnt, majitel firmy North Trappers, která do-

vází norské vlněné oblečení značky Devold (zúčastnili se jí ještě rusistka Veronika Jůzová, horolezec Michal Absolon a kameraman Viktor Novák). Devold, ostatně, má v podpoře menších, rychlejších a úspěšných expedic tradici – oblékal již slavnou Amundsenovu expedici při jejím úspěšném prvním dosažení jižního pólu.

Obě expedice od návratu svedly již několik mediálních přestřelek a mají své příznivce v samotné Altajské republice i ve vyšších byrokratických patrech... Nicméně, o názvu hory zatím není rozhodnuto a bude zajímavé sledovat, kdy, jak a jestli vůbec bude tento domácí spor v Altaji a v Rusku vyřešen. Náš však zajímalo především to, jak to v této turisticky a cestovatelsky přitažlivé oblasti dnes vypadá, a tak nám dva členové expedice o cestě napsali reportáž.

Naše cesta proběhla nepoužívaným způsobem, tj. letecky (s přestupem v Moskvě) do Barnaulu. To je hlavní město Altajského kraje, autonomní oblasti sousedící s Republikou Altaj. Odtud je to pod hory asi 700 km po zemi. Kvůli úspoře času jsme si sjednali už doma u místní agentury převoz automobilem. Cestou nás čekala jen dvě byrokratická zdržení: 3 hodiny v hlavním městě Republiky Altaj Gorno-Altajsku, kde proběhla povinná registrace pobytu.

► Pokračování na str. 6 a 7

Jednoho dne odpoledne zastavujeme ve stínu pralesa, klenoucího se několik metrů nad vodu. Hned vedle 13 metrů dlouhého bonga vydlabaného z jednoho kmene. Na vysokém břehu připravuje skupinka indiánů závěrečné vypalování nového desetimetrového bonga. Vysekali a vyřezali jej z jednoho kusu kmene. Stromu říkájí Zlutý klacek, odsekuté štěpy dřeva krásné a silně voní. Vlastně jej ani nebudou vypalovat, jen uvnitř a kolem zapálí listy palmy. Ohřáté dřevo jde dobře rozláhnout právě do tvaru bonga. „Podej mi, prosím, tamhleto větev“, přidávám ruku k dílu. Oheň vyšlehá vysoko, až ke korunám nižších stromů. Za pár hodin je hotovo. S Martinem dáváme kajak do starého velkého bonga a Orinoco připravujeme k motoru na záď. Posledních deset kilometrů jedeme do nedaleké vesnice Moriche „stopem“.

Ráno jsme zde získali od náčelníka první litr a půl benzínu. U pumpy ve vnitrozemí stojí litr benzínu 0,53 Kč. Tady, kde je otázkou přežití, 300,- Kč. Po první půlhodině je motor zaběhnutý. Celou dobu, co bublal, jsme jej montovali do člunu.

Výrobce člunu uvádí nejvyšší možný výkon závěsného motoru 2,5 koně (HP). Jenže s tím by jsme se proti rou-

aby dlouhodobá zátěž plného výkonu motoru nezničila úchyty na válcích z gumotextilu. Ještě přivázat kajak za člun, nalodit do něj jednoho z nás a můžeme jet. Benzin nám došel třicet metrů před přístavištěm další vesnice. Vyžebrali jsme další, dvakrát tolik za stejnou cenu. Večer jsme byli o padesát

kilometrů dál v osadě Puerto Lemon. Dostali jsme za necelé tři stovky korun 25l benzínu. Já jsem dostal horečky. Byl jsem docela rád, že už nemusíme pádlovat.

O další dva dny později přijíždíme k malé vesnici s hliněnými domy. Doufáme, že tato rodina mluví španělsky.

V předešlé vesnici si pokecal jen náš průvodce. Ještě štěstí, že místní indiáni jsou kmene Piroa stejně jako Humberto. Tohle byla malebná vesnice se spoustou dětí, a tak jsme byli rádi, že si tu můžeme popovídat. „Kam jedete?“ zeptal se mladý učitel hned na břehu. „Dolů.“ Odpověděl mu Humby. Odpověď s podobou ironické samozřejmě je tu přijímána jako úplně dostačující. Jako když doma někomu řeknete: „Do Brna na výstaviště.“ Kolem se nahnulo spousta dětí s milionem všetečných otázek a úsměvem, kdykoli připraveným pro váš fotoaparát. Až jsme z toho zapomněli upustit vzduch z člunu. U nitrilového Orinoca nás to nijak neděsilo, avšak představa ztráty staršího typu kajaku byla hrozná. Po ránu je chladněji, nafouknete člun do tvrda (měřák jsme sebou neměli). Odpoledne na přímém slunci stlačený plyn vlivem zvýšené teploty zvětší svůj objem. Dokud jedete po vodě, je to fajn. Člun se zesopda ochlazuje o vodu. Takže i když na něm svrchu neudržíte ruku, není tlak nebezpečný. Ale když zastavíte, a třeba i vytáhnete člun na souš, mohlo by u staršího člunu dojít k havárii. Proto jsme jej při podobných zastávkách pouštíeli.

Chvilí jsme se tu zdrželi. Popolí jsme společně s indiány dešťovou vodu s maniokeem (moukou z kořenů yuky) a popovídali si s panem učitelem i kapitánem vesnice. Kapitán je otecem devíti dcer, které spolu s ním založily před čtrnácti lety tuhle vesnici. Dnes tu žije dvanáct rodin. Pozval jsem pár dětí na člun. Myslel jsem na dvě nebo tři. Ale vlezlo jich tam sedm. Hned se chopily pádel a dalekohledu. Příjemná atmosféra, dětský smích a uznalé pochvalování stability i výtlatu neznámého člunu od dospělých indiánů. Děti bezstarostně skákalí do vody. Beze strachu z pirah, co tu před chvílí lovil, stejně jako z kajmanů. Vždyť ti vylézají až po soumraku.

Nejvyšší čas vyrazit. Najít nějaký příjemný tábor na další teplou noc plnou komárů. Vstříc novým zážitkům zítřka.

A jak to dopadlo? Po čtrnáctistech kilometrech na řekách povodí Orinoka jsme splnili náš plán B a dostali se k soutoku Orinoka s řekou Ocamo a zpět do Puerta Ayacucho. Prameny Orinoka nás tedy ještě čekají. Tentokrát nejspíš z jiné světové strany. Ale určitě opět s naším člunem.

DAN HÁLA

du Ventuari ani nehnuli, o řece Orinoku ani nemluvě. Ke všemu nejmenší motor v Caracasu se dá koupit čtyřkoňový a ten má stejné rozměry jako šestikoňák. Ted nám na zrcadle – prkne, kam se zavěšuje motor – visí krásný nový čtyřtaktní motor Suzuki.

„Martine pojed, prosím tě, se mnou.“ S obavou z ovladatelnosti člunu lákám partáka do člunu. Na břehu stojí zástup nevěřících indiánů. Motory mají, lodě také, ale tohle lehký červený a nafukovací chce každý vidět. Zvlášť s tak malým motorem! Kdo někdy pádloval proti Ventuari, dobře ví, proč tu všichni mají třicetky a čtyřcítky.

Motor bublá. Člun uprostřed řeky, postavený špicí proti proudu, stojí na místě. „Martine, prosím tě, jdi dopředu na lavičku“. Vyváží tak nebezpečí, že půjdeme na záda, až motor zabere. „Dane, ještě jednou to zkontroluj, at se to neutrhne a nerozseká to člun i nás.“ „Jasně“ odpovídám. S důvěrou v době odvedené práci výrobce přidávám plyn. Pomalu a plynule s pohledem na úchyt zrcadla v člunu. Je to OK. Dvě třetiny loď od špičky jsou ve vzduchu, letíme po hladině jako šipka. Nejhorší smrt je prý z vydešení. Osobně si myslím, že když vezme člověk vrtule po zádech, je to horší. Proto ubírám a jdeme nakládat.

Pro zatížený člun se dvěma lodníky bude ten výkon tak akorát. Jen musíme kevlarovou šňůrou vyvázat zrcadlo tak,

GUMOTEX

EXPERT NA NAFUKOVACÍ LODĚ

ESENCE DOBRODRUŽSTVÍ

rychlá, poslušná a stabilní v peřejích • spolehlivé samovyplývání ve všech situacích • posuvné sedačky s neklouzavou úpravou a fixacním popruhem s bezpečnostní sponou • nosnost 350 kg + mimořádný vnitřní prostor = turistika • sezení pro 2 dospělé + 1 nouzová sedačka pro porcelána

BARAKA

univerzální kanoe na divokou vodu i turistiku

GUMOTEX, akciová společnost
Mládežnická 3 A, č. p. 3062, 690 75 Břeclav
tel.: 519 314 111, fax: 519 322 909

www.gumotex.cz

Pokračování ze str. 1

Potom asi 100 km před horami při registraci do pohraniční zóny s vyplňováním nesmyslného dotazníku (kde pracujete a jak dlouho). To je prý letošní novinka a sami Rusové říkali, že je to jen další snaha tahat z turistů peníze.

Až o půlnoci jsme proto dojeli do Tjunguru, obvyklého východiska do al-

nejdříve se jde údolím řeky Akkem k jezeru Akkem. Zde je docela dost lidí (převážně Rusů), neb je to přístupová cesta k Uč Sumeru (Bélucha). Na jezeru jsme použili další dopravní prostředek, lodní přívoz. Pak se jde dolinou Jarlu, která je velmi zvláštní. Dělí se o ni totiž hned dvě ruské náboženské skupiny, uctívající zde jeden velký kámen (ne-

Tělečné jezero – voda byla fakt ledová

tajských hor. Dál jsme pak šli už po svých s batohy na zádech. My měli 60–90 litrové, četní ruští turisté však měli běžné 140 (dámské turistě 120). Nemluvě o lehkých kečkách na jejich nohách a dalším podobném vybavení. Někteří „poutníci“ byli obdivuhodní, šli jak stroje v dešti, blátu, teniskách, bez bundy nebo pláštěnky. K hoře samotné to bylo cca 50 km. Tam jsme šli 3 dny, nazpět pak 2 dny.

má to nic společného s náboženstvím etnických Altajců). Jejím středem se táhne zvláštní hřbet z různobarevných skal, velmi zvětřalých břidlic, které se rozpadají na úplnou sotolinu a prach. I tady ještě potkáte poměrně dost lidí, zvláště vyznavačů jakéhosi Riky, ale i dost běžných turistů.

Pak už stačí přejít jedno sedlo v necelých 3000 m n.m. a jsme v cíli naší cesty – dolíně Tekelju (z altajského te-

NA ALTAJSKOU...

Pohled do doliny Jarlu při západu slunce

ke, což je kozorožec – asi se sem chodilo dřív na lov těchto zvířat, která se tu pořád vyskytují). Tady je už lidí mnohem méně, za dva dny jsme viděli pouze v dálece dvě postavy. Byli to nejspíš pastevci koní.

Jak je na Altaji obvyklé, stejný název jako pro dolinu je použit i pro říčku, ledovec a horu nad nimi... Odpovídá to vnímání Altajců, kteří považují větší přírodní celky za jednu živoucí a posvátnou entitu. Tak, jako má člověk ruce a nohy, které patří k němu a jeho jménu, tak třeba k hoře a jejímu jménu náleží další

útvary, v krajině s ní spojené a na ni navazující. Jméno Tekelju Bažy, které jsme použili pro pojmenování hory a které nám doporučili Altajci, obsahuje přívlástek, běžně používaný pro prameniště, respektive horu, ze které řeka pramení. To se objevuje např. i v jednom ze jmen Běluchy, protože pod ní pramení Katuň, nejdůležitější altajská řeka, ze které pak vzniká veletok Ob.

Následující den jsme vstávali ve čtyři a vydali se na výstup hory, která byla v horních partiích pokrytá ledovcem. Mysleli jsme si, že bude ledovec zmrzlý.

Jenže na Altaji je extrémně kontinentální klima, ke všem mořím je daleko. V létě je tam dost teplo, a to i ve větších výškách. Po ledovci jsme šli asi 3 km, přibližně mezi třemi až třemi a půl tisíci metry. A ani tak brzo ráno nebyl povrch zmrzlý, vůbec tam v noci nemrzlo. Takže jsme se často docela bořili do sněhu. Kameraman se v jednu chvíli probořil až po prsa, ale za to už mohla trhlina, ne měkký sníh. Nicméně jsme celkem bez problémů dorazili na vrchol.

Setup jsme původně chtěli udělat dlouhým hřebem přes sousední

S kolem do vlaku

Podmínky přepravy jízdních kol ve vlacích Českých drah

Cykloturistika se stává čím dál oblíbenější náplní volného času. Komu nestačí projíždky v sedle bicyklu po okolí svého domova, může využít přepravy jízdních kol vlaky Českých drah a rozšířit si tak okruh svých oblíbených cyklotras. Kromě poznání vzdálenějších regionů také zjistíte, že cestovat s kolem ve vlaku není nic složitého.

Jízdní kola lze po kolejších přepravovat dvěma způsoby: buď jako spoluzavazadlo, nebo v rámci služby úschova během přepravy. Jaký je mezi nimi rozdíl?

JAKO SPOLUZAVAZADLO

Jízdní kola můžete ve vlacích (osobních, spěšných a rychlíčích) označených v jízdním řádu symbolem jízdního kola přepravovat jako spoluzavazadlo. V ostatních – takto neoznačených – osobních a spěšných vlacích je možná přeprava kol pouze na prvním a posledním představku soupravy (tedy v prostoru u prvních a posledních dveří), a to pouze do počtu dvou jízdních kol. Vozy (popř. dveře vozu) s místem vhodným pro umístění jízdních kol jsou označeny symbolem jízdního kola.

Cestující si jízdní kolo nakládá a vykládá sám a během přepravy je musí mít pod dohledem, aby nezpůsobil škody jemu ani ostatním cestujícím.

Kolik za přepravu jízdního kola jako spoluzavazadla zaplatíte? Za jedno kolo v jednom vlaku 26 Kč. Pokud přestoupíte do jiného vlaku, je nutno stejnou cenu zaplatit znovu.

V RÁMCI SLUŽBY ÚSCHOVA BĚHEM PŘEPRAVY

Ve vlacích, které jsou v jízdním řádu označeny symbolem kufru, je možno jízdní kolo během přepravy uschovat ve voze označeném stejným symbolem. Můžete tak využít službu Českých drah úschova během přepravy, která má tu výhodu, že během jízdy vlaku je jízdní kolo pod dozorem zaměstnance ČD, a odpadá vám tak starost o něj během jízdy.

Do označeného vozu vlaku si cestující kolo sám nakládá a v cílové stanici, popř. při přestupu, také sám vykládá.

Cena za využití služby úschova během přepravy je stejná jako v případě přepravy jízdního kola jako spoluzavazadla, tedy 26 Kč. Při přestupu na jiný vlak se poplatek platí znovu.

S REZERVACÍ BUDETE MÍT JISTOTU

Pokud chcete mít jistotu, že se s jízdním kolem do vlaku skutečně dostanete, stačí si zakoupit rezervaci. U některých vlaků je rezervace místa pro jízdní kolo možná, u některých dokonce povinná.

Vlakové spoje, pro které je rezervace pro přepravu jízdních kol nutná, jsou v jízdním řádu označeny symbolem kufru v rámečku a jízdního kola v rámečku. U vlaků označených v jízdním řádu symbolem kufru v kolečku a symbolem jízdního kola v kolečku si lze rezervaci pro jízdní kolo zakoupit.

Rezervaci můžete provést až dva měsíce před plánovanou jízdou vlakem, prodej rezervací končí vždy dvě hodiny před odjezdem vlaku z výchozí stanice. Na rezervacím dokladu budete mít uvedeno číslo vozu konkrétního vlaku, kde je rezervace provedena. Cena samostatné rezervace místa pro jedno jízdní kolo je 30 Kč, k ní je potřeba zakoupit ještě přepravní doklad pro jízdní kolo.

PRO OPAKOVANOU PŘEPRAVU JÍZDNÍHO KOLA

Pokud hodláte využít během dne k přepravě kola více vlaků, vyplatí se vám letošní novinka – **jednodenní přepravní doklad** v ceně 50 Kč. Plánujete-li strávit v sedle bicyklu delší dobu, pak si určitě poříďte **kombinovaný doklad pro jízdní kolo**. V čem je jeho výhoda? Můžete s ním dva, tři, pět nebo sedm kalendářních dnů opakovaně přepravovat jízdní kolo jako spoluzavazadlo ve vlacích, které takovou přepravu umožňují, využívat službu úschova během přepravy, nebo si kolo odložit v úschovně ČD v železniční stanici a jít zas chvíli po svých. Všechny způsoby lze libovolně kombinovat. A jaká je cena? Již od 60 Kč za dvou denní variantu!

Kombinovaný doklad pro jízdní kolo		Cena
Platnost	2 dny	
	3 dny	80 Kč
	5 dní	120 Kč
	7 dní	150 Kč

S JÍZDNÍM KOLEM ZA HRANICE

Jízdní kola lze po železniční přepravě i do sousedních zemí (Slovensko, Rakousko a Německo).

V přímých vlacích na Slovensko se symbolem kufru je přeprava jízdních kol možná v rámci služby úschova během přepravy. Cena za přepravu jednoho kola jedním vlakem na Slovensko činí 26 Kč (bez rezervace), ze Slovenska pak 1 euro (včetně rezervace). Ve vybraných vlacích (v jízdním řádu u nich najdete symbol kufru v kroužku) si můžete místo pro kolo předem rezervovat. Přeprava jízdních kol jako spoluzavazadel je na Slovensku umožněna v rámci malého pohraničního styku ve vlacích označených symbolem jízdního kola za 26 Kč.

V Německu a Rakousku probíhá přeprava jízdních kol jako přeprava spoluzavazadla a cestující za ni zaplatí (z nástupní stanice v ČR do cílové stanice v Rakousku nebo Německu) 5 eur (včetně rezervace). Doklad pro přepravu kola lze zakoupit v mezinárodních pokladnách, nebo v ČD centrech. Po zaplacení této částky můžete v ČR využít úschovu během přepravy i přepravu kola jako spoluzavazadla. Doklad pro přepravu kola zpět lze zakoupit v předprodeji již v ČR. Při nákupu tohoto dokladu se cena řídí tarify Rakouských spolkových drah ÖBB a Německých drah DB (blíže informace na www.oebb.at nebo www.bahn.de).

Tip na výlet

Z Prahy můžete denně cestovat několika přímými rychlíkovými spoji do Karlových Varů, které nabízí cestujícím službu úschova během přepravy (symbol kufru u vlakového spoje v jízdním řádu). V rámci této služby lze také přepravovat (za 26 Kč pro jedno jízdní kolo) vaše jízdní kolo. U některých si můžete místo pro vaše kolo předem (za 30 Kč pro jedno jízdní kolo) rezervovat (symbol kufru v kolečku u vlakového spoje). Budete tak mít jistotu, že na vaše jízdní kolo bude ve voze označeném symbolem kufru místo. Takovou možnost nabízí například rychlík R 610 Ohře, který z pražského hlavního nádraží odjíždí v 7.19 h a na nádraží v Karlových Varech z něj můžete vystoupit v 10.45 h.

Naše nejznámější lázeňské město je dobrým výchozím bodem pro cesty v sedle bicyklu do Chráněné krajinné oblasti Slavkovský les. Můžeme vám doporučit například trasu vedoucí z blízké obce Douბí podél řeky Ohře k hradu Loket. Určitě si návštěvu jednoho z našich nezachoválejších

gotických hradů nenechte ujít. Bude to alespoň příjemné zpestření vaší cesty. Název získal hrad prý podle tvaru koryta řeky, která ho svírá ze tří stran. V létě je hrad otevřen od 9 do 16.30 h a prohlídka s průvodcem stojí dospělého 90 Kč, děti a studenti zaplatí 60 Kč. Můžete si prohlédnout expozice porcelánu a archeologie, muzeum zbraní nebo prostory bývalé věznice, kde si svůj trest odpyčovali vězni ještě v roce 1948.

V případě, že se rozhodnete přenocovat například v Karlových Varech a procestovat na jízdním kole následující den vzdálenější kouty Slavkovského lesa, doporučujeme vám pořídit si kombinovaný doklad pro jízdní kolo. Pro dvou denní – například víkendové – výlety se hodí kombinovaný doklad s dobou platnosti 2 dny za cenu 60 Kč. Jak už název napovídá, s tímto dokladem můžete využívat oba způsoby přepravy jízdních kol ve vlacích Českých drah (přeprava jako spoluzavazadlo, úschova během přepravy) po dobu jeho platnosti.

Vlakem RegioNet vaším krajem

Žhavou novinku pro cestování v regionech vám nabízí České dráhy. Cestujte vlakem třeba celý den s novými krajskými síťovými jízdenkami **REGIONet!**

- za 130 Kč pro 1 osobu
- za 260 Kč pro 2 – 5 osob

Jízdenky **REGIONet** platí ve 2. třídě osobních a spěšných vlaků na vyjmenovaných tratích jednotlivých krajů. Blíže informace na www.cd.cz/regionet.

S jízdenkou ČDNet po celé republice

Novinku pro cestování po celé České republice vlaky Českých drah představuje jednodenní síťová jízdenka **ČD Net**.

- za 390 Kč pro 1 osobu
- za 780 Kč pro 2 - 5 osob

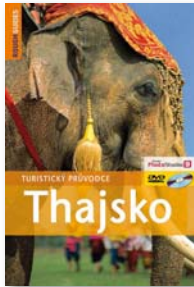
Jízdenky **ČD Net** platí ve 2. třídě všech kategorií vlaků. Ve vlacích EC/IC pouze s jednodenním síťovým příplatkem pro každého cestujícího, ve vlacích SC s místenkou. Blíže informace na www.cd.cz/cdnet.

**Paul Grey & Lucy Ridout
THAJSKO + DVD**

Průvodce Thajskem edice Rough Guides je nejdostupnější průvodce po této fascinující zemi. Najdete v něm informace z Bangkoku, ze všech oblastních sídel a nejvybranějších, nejnavštěvovanějších a nejkrásnějších pláží a ostrovů. Přináší rady pro odvážné cestovatele – od raftingu na divoké vodě k cestování severními oblastmi země, až po potápění v hlubinách Andamánského moře a Thajského zálivu. Nechybí průřez historií a kulturou. Dozvíte se o ruinách starobylých khmerských klášterů, moderních buddhistických chrámech i o odlehilých a zapadlých vesničkách domorodého obyvatelstva. Nabízí základní informace o dopravě, vízech a právních předpisech, výdajích, penězích, bankách, nepředvídaných událostech, policii, ubytování, jídle a pití, lékařské péči, nechybí ani hodnocení ubytovacích zařízení a restaurací všech kategorií, pošty, telefonů, svátků a festivalů, sport a pobyt ve volné přírodě a mnoho dalších užitečných informací.

K
N
I
H
O
V
N
A

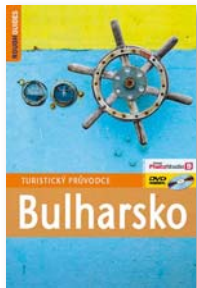

Průvodce doplňují barevné fotografie, více než 50 map, řada barevných příloh.

Bonusy ZDARMA: Bonus tvoří multimediální DVD s cestopisným filmem a kompletní program na úpravu digitálních fotografií Zoner Photo Studio 9 Xpress s podporou GPS.

Vydala Jota, 2007. Běžná cena: 878 Kč

**Jonathan Bousfield a Dan Richardson
BULHARSKO + DVD**

Turistický průvodce řady Rough Guide Bulharska je jedním z nejpropracovanějších knižních průvodců po zemi, o které se toho v Evropě ví jen velmi málo.

Obsahuje:

- ❖ Přesné a aktuální informace o městech, vesnicích, pohorích a dalších oblastech, počínaje Sofií, balkánskými pohorími, Dunajskou nížinou, Sredna gorou, Údolím růží, Tráckou nížinou, černomořským pobřežím a zapadlými osadami končíc.
- ❖ Podrobné seznamy ubytování a stravovacích zařízení ve všech cenových rozmezech, včetně adres. Historický přehled, v němž je zachycena bohatá kultura země. Dočtete se nejen o malbách v kláštřích, ale i o lidových zvycích a slavnostech.

- ❖ Zvláštní pozornost je věnována i pěší turistice, trekům, cykloturistice, lyžování a černomořským letoviskům.
- ❖ Publikaci doplňují barevné fotografie a více než třicet map.

Bonusy ZDARMA: Bonus tvoří multimediální DVD s cestopisným filmem a kompletní program na úpravu digitálních fotografií Zoner Photo Studio 9 Xpress, verze určená pro cestovatele s podporou GPS.

Vydala Jota, druhé aktualizované vydání, 2007. Běžná cena: 678 Kč

PŘÍŠTĚ: JAK
CESTOVAT
PO BARMĚ

Společnost Titan, s. r. o.
distributor hodinek Timex

Kontakt: Skryšovská 449, 393 01 Pelhřimov
Tel: 565 322 300 – 302, Fax: 565 322 303
e-mail: titan@titanltd.cz

T41881

INDIGLO – noční osvětlení
QUICK-DATE – systém rychlého nastavení data

- fáze přílivu a odlivu
- teploměr – zobrazení v °C a °F
- luminiscenční ručičky
- vodotěsnost 100 m

T49211 – NOVÝ MODEL

INDIGLO – noční osvětlení
QUICK-DATE – systém rychlého nastavení data

- kompas
- luminiscenční ručičky
- vodotěsnost 100 m

**RADNÍ
„SPIDERMAN“**

„Nejenom mládí je pěkné.“ bylo poselství nedávno skončené fotovystavy na Vítězném náměstí s názvem „V objektu senior“. Volně přeloženo, i stáří může být krásné. Ale stáří může být i aktivní. O tom se redakce Dobrodruha přesvědčila v přírodní rezervaci Šárka. Zatímco na chodbách radnice Prahy 6 potkáte šedesátiletého radního s šedivými vlasy, v pondělí a ve středu brzy ráno se radní Václav Šírl před nástupem do práce stává horolezcem. Jako jeden z mála zdolává kvůli kondici bez jištění a lan známý výběžek Žabák v Šárce. I když na první pohled vypadá tento sportovní výkon riskantně, v podání tohoto téměř profesionálního horolezce nepůsobí pohyb po kolmé skále nijak nepřirozeně.

Přestože i takto lze v letních i podzimních měsících v Šárce relaxovat, redakce doporučuje spíše využívat možnost této přírodní oázy v hlavním městě k rodinným výletům, ať už pěšky nebo na kole. Šárka v létě i na podzim je opravdu báječná!

festivál volného času

6. LADRONKA 2007

sobota 22. září 2007
11:00 – 22:00 park Ladronka

**DJ ORION & DJ TRAFIK /
DUZE PE & DJ SPOX (hip hop PL) /
MC JACOB (Skyline) & DJ KATCHA /**

**skateboarding / breakdance/ frisbee / capoeira / diablo /
lacrosse / americký fotbal / indo board / pétanque /
soutěž studentských kapel / workshopy / půjčovna bruslí K2/
test centrum Dvaadvacitka / EKO-KOM – barevné dny**

Autogramiády:
hvězdy filmu Gympl (Jiří Mádl a Tomáš Vorel ml.)
Martin Černík (nejlepší snowboardista ČR)

VSTUP ZDARMA!

pořadatel

generální partner

partner

mediální partneři

